

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 902  
van **LODE CEYSSENS**  
datum: 20 maart 2018

---

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

---

*Infrastructuurprojecten mobiliteit - Voortgang*

Op 1 maart 2018 vond in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare werken een debat plaats over de aanpak van de zwarte punten. Die punten worden bepaald aan de hand van ongevallencijfers: een dodelijk slachtoffer krijgt 'vijf punten', een zwaargewond slachtoffer 'drie' en een lichtgewond slachtoffer 'een'. Een verkeerspunt met een hoog aantal punten dient dus zo snel mogelijk te worden aangepakt.

In de praktijk gebeurt die aanpak echter niet zo snel. De minister verduidelijkte daarom in de commissie waarom het altijd zo lang moet duren voordat 'de schup' ook effectief in de grond gestoken wordt:

"Het voorafgaand studiewerk - inclusief de opmaak van een samenwerkingsovereenkomst met partners, de aanbesteding van de studie en de uitvoering - vraagt gemiddeld 6 tot 12 maanden. Daarna volgt de opmaak van een plan-MER en een RUP, dit vergt 12 tot 24 maanden. De opmaak en behandeling van een start-en projectnota op de gemeentelijke begeleidingscommissie (GBC) en de regionale mobiliteitscommissie (RMC) kost 12 tot 36 maanden. De opmaak van de ontwerpplannen vraagt 2 tot 6 maanden; een project-MER 6 tot 12 maanden; het uitvoeren van onteigeningen 12 tot 48 maanden; verkrijgen van een omgevingsvergunning 6 tot 12 maanden, dit loopt normaal gezien wel parallel met de onteigeningen. De aanbesteding van de werken, namelijk de opmaak van het bestek, de publicatie, de gunningsprocedure en de voorbereidende studies bij de werken vragen 7 tot 14 maanden. De voorbereidende werken, bijvoorbeeld het plaatsen van nutsleidingen, lopen op van 1 tot 6 maanden. Als al deze stappen moeten worden doorlopen, duurt het dus minstens 58 maanden of 4 jaar en 10 maanden voor een schup in de grond kan. In het slechtste geval - als alles dus moeizaam gaat - duurt het zelfs 158 maanden of 13 jaar en 2 maanden voor een schup in de grond kan."

In het verleden hebben we de administratie van het departement MOW reeds drie maanden lang bevraagd in de commissie-Sauwens over het feit waarom alles zo lang duurt. Toen hebben we kamerbreed, met heel het Vlaams Parlement, 76 aanbevelingen gedaan. Die resulteerden uiteindelijk in de omgevingsvergunning en het decreet Complexe Projecten. De omgevingsvergunning moet het probleem van de 'verkokering' voorkomen en de omgevingsvergunningscommissie moet ervoor zorgen dat de Vlaamse overheid eindelijk een integraal advies uitbrengt. Daarnaast moet het decreet betreffende complexe projecten zorgen voor eengemaakte openbare onderzoeken en besluiten, waartegen eenmaal een bezwaar kan worden ingediend. Zodra de procedure loopt, kan dit bezwaar worden ingediend.

Ondanks de genomen maatregelen, is er op het terrein nog heel wat werk aan de winkel.

1. Hoeveel mobiliteitsdossiers kennen een langere doorlooptijd dan gemiddeld op het vlak van de stedenbouwkundige vergunning? Hoeveel liepen er hierop vast? Graag een overzicht per gemeente.
2. Hoeveel mobiliteitsdossiers kennen een langere doorlooptijd dan gemiddeld op het vlak van de milieuvergunning? Hoeveel liepen er hierop vast? Graag een overzicht per gemeente.
3. Hoeveel mobiliteitsdossiers kennen een langere doorlooptijd dan gemiddeld op het vlak van de verkavelingsvergunning? Hoeveel liepen er hierop vast? Graag een overzicht per gemeente.
4. Welke problemen worden er volgens de administratie opgelost met de sinds januari ingevoerde omgevingsvergunning, en welke blijven nog bestaan?
5. Hoeveel dossiers liepen vertragingen op omwille van onteigeningen? Graag een overzicht per gemeente.
6. Hoeveel personeel is er op de administratie aangesteld om de onteigeningen in Vlaanderen op te volgen?
7. Hoe zal de administratie de onteigeningsprocedures versnellen?

**ANTWOORD**

op vraag nr. 902 van 20 maart 2018

van **LODE CEYSSENS**

---

1-3. In de inleiding op de vraag wordt verwezen naar de kwaliteitsbewakingsprocedure via GBC en RMC. De termijnen van een kwaliteitsbewakingsprocedure via GBC en RMC zijn zeer plan- en projectafhankelijk. Kortere en langere doorlooptijden van projecten zijn hoofdzakelijk een gevolg van minder of meer noodzakelijk overleg in complexe projectuitvoeringen, van het aantal betrokken partners en actoren, van de verkeerskundige en/of ruimtelijke complexiteit, van onteigeningsprocedures of participatietrajecten, etc. Door het hanteren van een goede projectmanagement aanpak kunnen in de praktijk meerdere procedures en/of processtappen parallel worden doorlopen waardoor doorlooptijden van individuele processtappen geen juist doorzicht geven op de effectieve totale doorlooptijd van een project op het terrein. In de praktijk gaat een spade vaak sneller de grond in dan wat een optelsom van doorlooptijden van individuele processtappen zou kunnen laten vermoeden.

Individuele cijfers van doorlooptijden per processtap zijn ook niet als dusdanig in kaart te brengen of uit te splitsen per gemeente of type dossier (stedenbouwkundige vergunning, milieuvergunning, verkavelingsvergunning), onder meer ook indien vergunningsdossiers voor gewestelijke infrastructuurprojecten niet op gemeentelijk maar op gewestelijk niveau worden ingediend.

4. De omgevingsvergunning heeft geleid tot een digitalisering van papiervolumes en papierstromen, onder meer doordat de stedenbouwkundige en milieuvergunning in één vergunning, één dossier, één procedure gevat zijn en o.a. ook de adviesrondes en het openbaar onderzoek tot één heeft teruggebracht. Dit faciliteert ook een geïntegreerde beslissing op basis van een digitaal dossier dat veel eenvoudiger te consulteren, archiveren en te doorzoeken is.

Naast een efficiëntieverbetering zoals gerealiseerd vanuit de digitale dossierverwerking steunt de realisatie en de doorlooptijd van een project uiteraard vooral op een praktijk van goed doordacht projectmanagement.

Enkele algemene problemen die ervaren worden met de omgevingsvergunning zijn terug te brengen tot de fase van het indienen van een aanvraag. Een dossier wordt soms onvolledig of onontvankelijk verklaard omwille van details waardoor het dossier soms wordt stopgezet en de procedure opnieuw moet beginnen. Op digitaal vlak wordt gewezen op verbeteringen die in de applicaties kunnen worden voorzien om bijvoorbeeld dubbel invulwerk (vb. eenzelfde informatie invullen over dezelfde personen) te vermijden, extra informatie in een dossier (zoals door de aanvrager gemaakte bewerkingen, of melding van aanplakking) beter zichtbaar te maken voor de vergunningverlenende overheid, en het uitbreiden van functionaliteiten om dossierbehandelaars via het omgevingsloket te ondersteunen in kennisgeving van tussentijdse stappen of status informatie (vb. bij indienen van bijkomende informatie, ophalen van een beslissing, automatische notificaties via mail, enz.).

- 5-7. Onteigeningsprocedures staan niet op zich, maar maken bij de realisatie van een project op het terrein onderdeel uit van de projectmanagement aanpak en de projectuitvoering met alle betrokken projectpartners en belanghebbenden. Dit sluit aan bij de toelichting op deelvragen 1-3 waarbij procedures tot onteigeningen en de inzet van personeel en de bijhorende administratie eveneens een onderdeel zijn van een

projectmanagement aanpak van de betrokken organisatie en inherent binnen de organisatie verweven zijn. Onteigeningsprocedures worden niet als losstaande activiteit opgevolgd naar inzet van aantal personeel of naar afzonderlijke doorlooptijd toe.